

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/35735 en 07/35734 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 8 oktober 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 oktober 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

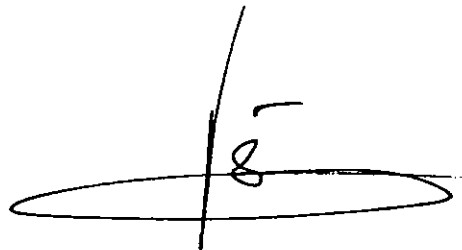
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 oktober 2008

284-572.

Verzonden: 6 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

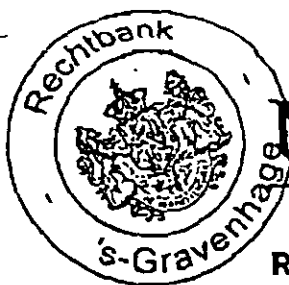
A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

I

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Voorzieningenrechter
Registratienummer: Awb 07/35735 (voorlopige voorziening)
Awb 07/35734 (beroep)

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van gestelde Eritrese nationaliteit,
IND dossiernummer 0410.05.0155, verzoekster,
gemachtigde mr. A.H.A. Kessels, advocaat te Amsterdam;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. P.S.L.A. van Ittersum,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Op 5 oktober 2004 heeft verzoekster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Op die aanvraag is op 8 oktober 2004 beslist. Het daartegen gerichte beroep is bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem gedateerd 28 oktober 2007, ongegrond verklaard.

Op 11 september 2007 heeft verzoekster opnieuw een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 17 september 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 17 september 2007 is daartegen beroep ingesteld.

Verzoekster mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoek van 17 september 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist. Het verzoek is ter zitting van 28 september 2007 behandeld. Verzoekster is verschenen, bijgestaan door mr. A.H.A. Kessels, gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat wordt voldaan aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoekster in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.

AWB 07/35735 (voorlopige voorziening)
AWB 07/35734 (beroep)

blad 2/3

2.2 De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoekster niet betwist dat zij pas in de huidige procedure heeft gesteld dat zij de Eritrese nationaliteit heeft en dat haar eerdere verklaringen over haar nationaliteit en asielrelaas niet op waarheid berusten. Zij betwist echter dat sprake is van een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6 Awb, nu aannemelijk is dat zij een andere nationaliteit heeft dan waarvan in de eerdere procedure is uitgegaan, zodat niet kan worden volstaan met verwijzing naar het eerdere besluit, waarin is getoetst of verzoekster kan worden uitgezet naar Ethiopië.

Ter zitting heeft de gemachtigde van verzoekster meegedeeld dat, indien de rechtbank van oordeel zou zijn dat sprake is van een herhaalde aanvraag, als nieuw gebleken feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb zijn bedoeld de door eiseres overgelegde documenten, die zijn genoemd en beschreven in het bestreden besluit. Daarbij moet in aanmerking worden genomen dat verzoekster beschikt over het origineel van de identiteitskaart van haar vader.

2.3 De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) heeft in uitspraak van 3 oktober 2001 (LJN AH9739) geoordeeld:

"Ook indien wordt aangenomen dat het thans voorliggende asielrelaas wel op waarheid berust, volgt reeds daaruit dat met het alsnog aanvoeren daarvan geen feiten of omstandigheden, als bedoeld in artikel 4:6, eerste lid, van de Awb zijn vermeld. Met het alsnog overleggen van de ten bewijze van dat relaas strekkende documenten was derhalve evenmin voldaan aan de ingevolge die bepaling op de aanvrager rustende last. Appellanten dienden in de eerste aanvraag het ware relaas met onderliggende stukken aan te voeren".

2.4 Verzoekster heeft aangevoerd dat zij in de eerste procedure niet de waarheid heeft verteld, omdat zij had gehoord dat uitgeprocedeerde asielzoekers uit Eritrea door Malta werden teruggestuurd en in Eritrea in de gevangenis terecht kwamen. Die verklaring heeft verweerder in redelijkheid onvoldoende hoeven achten om het handelen van eiseres verschoonbaar te achten, nu de asielprocedure in Nederland juist is bedoeld om bescherming te bieden tegen vervolging dan wel een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). De omstandigheid dat verzoekster (nog) geen vertrouwen had in de Nederlandse autoriteiten, komt voor haar eigen risico.

Gelet op de hiervoor aangehaalde jurisprudentie van de Afdeling kunnen de door eiseres overgelegde documenten daarom niet worden aangemerkt als nieuw gebleken feiten of omstandigheden in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb.

2.5 Ten aanzien van de stelling dat verweerder ten onrechte niet heeft getoetst aan artikel 3 EVRM overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 24 april 2003, JV 2003, 280) moet de vreemdeling die om bescherming vraagt in de regel voldoen aan de in het nationale recht neergelegde procedureregels, waaronder artikel 4:6 Awb, welke er toe dienen de nationale autoriteiten in staat te stellen aanvragen om een verblijfsvergunning op een ordelijke wijze af te doen. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan de noodzaak bestaan om deze regels niet tegen te werpen.

Met de door verzoekster overgelegde documenten is haar identiteit en nationaliteit niet aangetoond, nu de documenten niet zien op haar zelf, dan wel geen identiteitsdocumenten zijn. Onduidelijk is daarom welk land het land van herkomst van verzoekster is, zodat

AWB 07/35735 (voorlopige voorziening)
AWB 07/35734 (beroep)

blad 3/3

verweerder terecht geen aanleiding gezien om artikel 3 EVRM in de beoordeling van de aanvraag te betrekken.

2.6 Het beroep van verzoekster op Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 betreffende minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die aan de andere kant internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming (Definitierichtlijn) kan alleen al niet slagen nu verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Eritrea. Daardoor is artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn voor verzoekster geen relevant nieuw recht. Er is immers geen mogelijkheid om dit artikel te toetsen gelet op het feit dat niet duidelijk is naar welk land gekeken dient te worden.

2.7 Het beroep van verzoekster op het wetsvoorstel van de leden Lambrechts en Van der Ham tot wijziging van de Vw 2000 ter verbetering van de rechtsbescherming in asielzaken en op diverse stukken waarin kritiek wordt geleverd op de AC-procedure, leidt niet tot een ander oordeel, nu dit beroep onvoldoende is onderbouwd.

2.8 Gelet op het voorgaande heeft het beroep geen redelijke kans van slagen zodat het verzoek wordt afgewezen. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de rechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond.

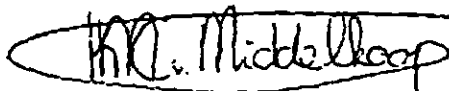
2.9 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de zaak redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.F.M. Bouwman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van K.M.C. van Middelkoop, als griffier, op 08 OKT. 2007

Afschrift verzonden op: 08 OKT. 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzulen) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFPER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

HEMONY ADVOCATEN

mr. F.M. Holwerda
 mr. A.H.A. Kessels
 mr. H.M. Meijerink
 mr. H. Stoppelenburg
 mr. W.P.C. de Vries
 mr. T.P.A. Weterings

ADVOCATEN
 & PROCUREURS

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
 Raad van State
 Postbus 16113
 2500 BC 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 - 3651380
 (producties 2-6 uitsluitend per post)

Datum : 15 oktober 2007
 Betreft : HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN
 INDnr. : 0410.05.0155
 Onze ref. : geboren op
 : van Eritrese nationaliteit

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5623-C	15 OKT. 2007,
ZAAKNR. 200707233-1	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft te kennen:

, geboren op , van Eritrese nationaliteit, verder te noemen 'appellante', die momenteel verblijft op het adres te en die in deze zaak woonplaats heeft gekozen bij Hemony Advocaten aan de Hemonylaan 27 te Amsterdam, van welk kantoor mw. mr. A.H.A. Kessels bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig zal optreden, met het recht van vervanging.

Verzocht wordt om de eventueel verschuldigde griffierecht ten laste van de rekening-courant te brengen.

1. Achtergrond:

Appellante komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle-Lelystad, van 8 oktober 2007, verzonden op 8 oktober 2007, Awb 07/35734 (productie 1), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen de beschikking van ongegrond heeft verklaard.

2. Grieven:

2.1 Grief 1

De rechtbank is ten onrechte niet ingegaan op de stelling van appellante dat er geen sprake is van een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6 Awb, en de grief dat verweerder hier onvoldoende op is ingegaan in het bestreden besluit.

Appellante heeft zich primair op het standpunt gesteld dat er geen sprake is van een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6 Awb, nu het aannemelijk is dat zij een andere nationaliteit heeft dan in de eerdere asielprocedure naar voren is gebracht en bovendien een andere asielrelaas heeft.

Appellante heeft dit ook reeds naar voren gebracht bij de aanvraag, maar verweerder is hier, geheel ten onrechte, niet dan wel onvoldoende op ingegaan. In beroep heeft appellante derhalve gesteld dat het bestreden besluit van verweerder om die reden onvoldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en niet voldoende is gemotiveerd.

Ter zitting heeft appellante, ter nadere onderbouwing van haar standpunt, nog verwezen naar de uitspraak van de rechtbank Arnhem van 13 augustus 2007, Awb 07 / 27692 (productie 2), waarin de rechtbank heeft overwogen dat verweerder ten onrechte heeft geoordeeld dat de asielaanvraag van juni 2007 een herhaalde aanvraag is, nu eiseres aan haar asielaanvraag in juni 2007 een nieuw feitencomplex (waaronder een andere identiteit) en een daarop gebaseerd asielrelaas ten grondslag heeft gelegd, ten opzichte van de asielaanvraag in 1994.

In die zaak had verweerder de asielaanvraag van 26 juni 2007 afgedaan met toepassing van artikel 4:6 Awb. De rechtbank overwoog dat de vraag of een aanvraag een herhaalde aanvraag is, beantwoordt moet worden door een onderlinge vergelijking van de aanvragen. De rechtbank overwoog dat omdat er geen sprake is van geschillen van ondergeschikte aard (nieuwe identiteit en nieuw feitencomplex), het nieuwe relaas in een volledige en normale asielprocedure moet worden onderzocht.

In onderhavige uitspraak geeft de rechtbank de stelling van appellante dienaangaande weliswaar weer in overweging 2.2., maar geeft geen oordeel over de aangevoerde grief. Aangezien dit het primaire standpunt betreft van eiseres en het bovendien een vraag van openbare orde, had de rechtbank hier naar behoren op moeten ingaan.

Voor zover uit de uitspraak zou kunnen worden afgeleid dat de rechtbank wél een oordeel heeft gegeven over voornoemde grief door de –enkele- verwijzing van de uitspraak van uw Afdeling van 3 oktober 2001 (LJN AH9739), stelt appellante dat deze uitspraak ziet op de vraag of er sprake is van feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb, terwijl aan die vraag voorafgaat of er wel aan 4:6 getoetst dient te worden! De rechtbank dient deze vraag zelfstandig te beoordelen aangezien het een vraag van openbare orde betreft.

2.2. Grief 2

In r.o. 2.4 overweegt de rechtbank ten onrechte dat verweerder de verklaring van verzoekster voor het niet spreken van de waarheid tijdens de eerste procedure in redelijkheid onvoldoende heeft hoeven achten om het handelen van eiseres verschoonbaar te achten.

Uit de zinsnede 'die verklaring heeft verweerder in redelijkheid onvoldoende hoeven achten' blijkt dat de rechtbank een marginale toets heeft gehanteerd, in tegenstelling tot een volle en zelfstandige toets.

2.3. Grief 3

In r.o. 2.4 overweegt de rechtbank ten onrechte dat appellante geen verschoonbare reden had om niet de waarheid te spreken omdat de asielprocedure in Nederland juist bedoeld is om

bescherming te bieden tegen vervolging dan wel een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM, en dat de omstandigheid dat verzoekster (nog) geen vertrouwen had in de Nederlandse autoriteiten komt voor haar eigen risico.

In het kader van de verschoonbaarheid heeft appellante aangevoerd dat zij op de hoogte was van de omstandigheid dat er landen zijn die uitgeprocedeerde asielzoekers uit Eritrea uitzetten naar Eritrea en dat die mensen bij aankomst zijn aangehouden, gedetineerd en gemarteld. Appellante wist ten tijde van haar asielaanvraag in Nederland niet wat het Nederlandse uitzettingsbeleid is ten aanzien van Eritrese asielzoekers. Uit angst teruggestuurd te worden en hetzelfde lot te moeten ondergaan aan de anderen, heeft zij destijds aangegeven uit Ethiopië afkomstig te zijn. Appellante heeft voorts aangevoerd dat zij en tijde van haar eerste asielaanvraag in een aanmeldcentrumprocedure zat en bovendien van haar vrijheid was beroofd (artikel 6 Vw maatregel). Zij had in die procedure onvoldoende gelegenheid om het vertrouwen te krijgen in de Nederlandse overheid. In dit verband is nog gewezen op de ernstige kritiek op de AC procedure, zowel op nationaal als internationaal niveau en de paragrafen 198 en 199 van het UNHCR Handboek, die ook betrekking heeft (onder andere) op dit aspect

Appellante stelt dat de rechtbank in het licht van het voorgaande geheel ten onrechte overweegt dat er geen verschoonbare reden is voor het afleggen van onjuiste verklaringen en dat het nog niet hebben van voldoende vertrouwen geheel voor rekening van verzoekster komt. Het is immers ook een taak van de Nederlandse overheid om de procedure zo in te richten dat de asielzoeker voldoende vertrouwen krijgt om alles naar waarheid te vertellen. De huidige AC procedure kan er niet goed voor zorgen dat er voldoende vertrouwen is, en zal moeten worden aangepast! Tot die tijd zal de rechtbank op zijn minst rekening moeten houden met de 'gebreken' van de AC procedure en de mogelijkheid dat de asielzoeker het niet aandurft om alles naar waarheid naar voren te brengen. Het is te kort door de bocht om dit probleem alleen maar in de schoenen van de asielzoeker te schuiven.

2.4. Grief 4

In r.o 2.5. overweegt de rechtbank o.m. ten onrechte dat met de door verzoekster overgelegde documenten haar identiteit en nationaliteit niet is aangetoond, nu de documenten niet zien op haar zelf, dan wel geen identiteitdocumenten zijn.

Appellante stelt dat i.c. bij de beoordeling of er sprake is van strijd met 3 EVRM bij terugkeer een te strenge maatstaf wordt gehanteerd door de rechtbank door te eiser dat de identiteit moet worden 'aangetoond' in plaats van 'aannemelijk' moet worden gemaakt.

Appellante stelt dat zij haar Eritrese nationaliteit aannemelijk heeft gemaakt middels de overgelegde documenten/stukken.

Appellante heeft uitgelegd niet (meer) over een identiteitsdocument te beschikken. Ook heeft zij onbetwist gesteld dat het voor haar thans niet mogelijk is om aan een identiteitsdocument te komen. Zij dient daarvoor immers in persoon aanwezig te zijn in Eritrea en moet bovendien aan bepaalde voorwaarden voldoen, waar zij nu niet aan voldoet. Dit betekent dat er sprake is van bewijsnood, hetgeen met zich meebrengt dat beoordeeld dient te worden of uit de documenten die er wel zijn kan worden afgeleid of appellante uit Eritrea afkomstig is. Gelet op het absolute karakter van artikel 3 EVRM dient iedere twijfel, dat terugkeer schending van artikel 3 EVRM oplevert, uitgesloten te worden.

Appellante heeft een doopakte overgelegd met haar foto daarop en de namen van haar vader en moeder vermeld. Tevens heeft zij de originele Eritrese identiteitskaart van haar overleden vader overgelegd, een kopie van de Eritrese identiteitskaarten c.q. studiekaarten van haar moeder, broer en zuster overgelegd, een certificaat van een computeropleiding in , en brieven van haar moeder en bureaus uit Eritrea. Dit zijn concrete aanknopingspunten voor de Eritrese nationaliteit van appellante. Het is dan ook mogelijk voor verweerder om de identiteit en nationaliteit van appellante te verifiëren.

2.5 Grief 5

Appellant heeft in beroep geklaagd dat verweerder geheel niet is ingegaan op hetgeen naar voren is gebracht bij de aanvraag en in de zienswijze. Verweerder heeft bijvoorbeeld ten onrechte geen artikel 3 EVRM toets uitgevoerd. Niet omdat de identiteit niet is aangetoond, maar omdat er geen sprake is van nova. Zie hiervoor het voornemen van 14 september 2007. **(productie 3)**

Appellante stelt dat ook indien er geen sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb het absolute karakter van artikel 3 EVRM met zich meebrengt dat getoetst dient te worden aan dat artikel. De rechtbank was gehouden om het beroep gegrond te verklaren wegens de onzorgvuldige beslissing van verweerder terzake van de artikel 3 EVRM toets. Verweerder zal zich een oordeel moeten vormen over schending van artikel 3 EVRM bij terugkeer, en appellante moet in de gelegenheid worden gesteld daarop te reageren alvorens de zaak aan de rechter wordt voorgelegd.

Verwezen wordt voorts naar de gronden van het beroep **(productie 4)** in reactie op de beschikking van 17 september 2007 **(productie 5)** alsmede het de zienswijze op het voornemen van 14 september 2007 **(productie 6)**

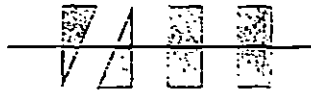
2.6 Grief 6

De rechtbank heeft in r.o. 2.6 ten onrechte overwogen dat artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn voor appellante geen nieuw recht is nu zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij uit Eritrea afkomstig is.

In r.o. 2.4. is de rechter van mening dat appellante haar identiteit en nationaliteit moet hebben aangetoond. In r.o. 2.5 staat dat de rechter van mening is dat betrokkene haar Eritrese afkomst aannemelijk moet hebben gemaakt. Appellante stelt dat 'aantonen' en 'aannemelijk' maken twee verschillende maatstaven zijn, die door de rechtbank ten rechte op één lijn worden gezet. Aantonen betekent immers bewijzen en aannemelijk maken betekent geloofwaardig maken. De bewijslast is minder stringent bij aannemelijk maken dan bij aantonen! De rechtbank is onduidelijk in de door haar gehanteerde maatstaf bij de beoordeling van het beroep met betrekking tot de identiteit en nationaliteit van appellante.

2.7. Grief 7

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat het beroep op het wetsvoorstel van de leden Lambrechts en van der ham tot wijziging van de Vw 2000 ter verbetering van de rechtsbescherming in asielzaken en op diverse stukken waarin kritiek wordt geleverd op de AC-procedure.

Appellante heeft naar voren gebracht dat deze stukken van belang zijn bij de beoordeling van haar beroep omdat zij in de eerste asielprocedure onderworpen is geweest aan de 48-uursprocedure alsmede detentie waardoor zij onvoldoende vertrouwen heeft gekregen in de Nederlandse overheid om reeds in die procedure aan te geven dat zij uit Eritrea afkomstig is. Bovendien zijn deze stukken van belang in het kader van de te strikte toets bij de herhaalde asielaanvragen, waardoor het risico bestaat dat personen die gevaar lopen te worden onderworpen aan een behandeling die in strijd is met artikel 3 EVRM (of een ander refoulementverbod als artikel 33 Vluchtelingenverdrag) geen bescherming krijgen en dreigen te worden uitgezet. Het wetsvoorstel beoogt immers dergelijke problemen op te lossen om uiteindelijk een systeem te creëren waarin de rechtsbescherming van de asielzoeker wel goed is geregeld.

2.8. Grief 8

De rechtbank heeft, gelet op de voorgaande grieven, ten onrechte geconcludeerd dat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden en ten onrechte het beroep ongegrond verklaard met toepassing van artikel 8:86 Awb.

2.7 Grief 7

De rechtbank heeft, gelet op de voorgaande grieven, ten onrechte geoordeeld dat er geen aanleiding bestaat voor veroordeling van verweerder in de kosten die appellante in verband met de behandeling van de zaak redelijkerwijs heeft moeten maken.

Redenen waarom:

Appellant uw Afdeling verzoekt om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en doende wat de rechtbank had behoren te doen het inleidend beroepschrift alsnog gegrond te verklaren, dan wel de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank.

Amsterdam, 15 oktober 2007

A.H.A. Kessels, bepaaldelijk gevolmachtigde

Producties: -06